

Validation of the Teacher Immediacy Scale (Non-Verbal) in the Classroom

Mohammad Reza Asadi

Younesi *

Abdollah Khaksar
Azghandi

Seyed Alireza Ghasemi

Corresponding Author, Department of Psychology,
University of Birjand, Birjand, Iran. E-mail:
younesi@birjand.ac.ir

PhD Student in Educational Psychology, Qaenat
Branch, Islamic Azad University, Qaen, Iran. E-
mail: khaksarabdollah@gmail.com

Department of Psychology, University of Birjand,
Birjand, Iran. E-mail:
s.alirezaghasemi@birjand.ac.ir

Abstract

Teacher Immediacy is an influential factor on teaching and learning, with non-verbal communication representing a significant aspect of this teacher-student relationship. However, no validated instrument for measuring non-verbal Immediacy in the classroom has been developed for use in Iran. This research aimed to validate the Teacher Immediacy Scale (Richmond et al., 2003) in the classroom. The study employed a descriptive-cross-sectional research methodology. The statistical population consisted of educators across all levels of education in Qutb Shahid Bronsi of Razavi province, from which a randomly selected sample of 212 participants was obtained. Confirmatory factor analysis supported the construct validity of the non-verbal teacher Immediacy questionnaire. The reliability of the questionnaire was further affirmed through the calculation of Cronbach's Alpha, which yielded a value of 0.74, indicating acceptable reliability. Additionally, the factor analysis results revealed that the non-verbal Teacher Immediacy scale comprised 5 factors, accounting for 48.79% of the total variance. The validation of the non-verbal Teacher Immediacy questionnaire demonstrates its ability to accurately measure teacher non-verbal Immediacy, making it both a valuable self-assessment tool for educators and a suitable instrument for group research.

Keywords: Teacher's Nonverbal Immediacy; Validation; Exploratory Factor Analysis

Received January 21, 2023
Accepted December 25, 2024
Published Online January 04, 2025
Article Type: Research Article

Cite this Article: Asadi Younesi, M. R., Khaksar Azghandi, A., & Ghasemi, S. D. (2025). Validation of the Teacher Immediacy Scale (Non-Verbal) in the Classroom. *Educational Measurement*, 14(58), 159-189. <https://doi.org/10.22054/jem.2025.77717.3521>

© 2016 by Allameh Tabatabai University Press

Publisher: Allameh Tabatabai University Press

DOI: <https://doi.org/10.22054/jem.2025.77717.3521>

Introduction

The teacher-student relationship within the classroom settings is widely regarded as a crucial curricular principle, as well as a significant factor impacting both learning and education (Hagenauer, 2023). Given that teachers and students spend a substantial portion of their day together at school, effective communication between these two parties forms the foundation for fostering a positive outlook towards school-related events and processes, and ultimately for improving teaching and learning quality (Lari et al., 2017). Effective communication, also known as immediacy within the teacher-student relationship, encompasses both verbal and non-verbal aspects (Mehrabian, 1969). This concept was first introduced by Mehrabian, and it aims to foster a sense of closeness, engagement, and connection within the classroom (Delos Reyes & Torio, 2022). Verbal immediacy involves communicating through language to create closeness and connection, using techniques like addressing students by their first names or employing humor and praise (Iaconelli & Anderman, 2021). Direct non-verbal communication involves specific behavioral patterns designed to foster closeness and non-verbal interaction (Liu, 2021).

Nonverbal immediacy includes all aspects of interpersonal communication beyond actual spoken words, such as maintaining eye contact, using hand gestures, adopting appropriate body language and facial expressions, adopting a suitable tone of voice, and choosing proper clothing (Frymier et al., 2019). The significance of teacher immediacy in educational communication has been a topic of intense interest over the past four decades, as noted by Madigan & Kim (2021). This is because immediacy from teachers fosters student participation in teaching and learning processes, thereby promoting active engagement in educational activities (Özdaş, 2022). Given the paramount importance and pivotal role of the teacher's non-verbal immediacy with students, along with its positive impact on student learning and academic achievement, having a valid scale to assess this aspect can prove to be highly beneficial. Previous research has shed light on the significance of nonverbal immediacy in the context of teacher-student relationships; however, specific focus on validating a nonverbal immediacy scale in an Iranian setting remains largely unexplored, with no existing studies explicitly dedicated to this task. The nonverbal immediacy scale (NIS) developed by Richmond et al.

(2003) consists of 26 items and was utilized in this study to explore its validity and applicability within the Iranian context.

Literature Review

A review of related studies suggests a lack of validation research on the teacher's nonverbal immediacy scale (non-verbal) within the classroom, both in Iran and internationally. Despite this, the following section highlights some relevant studies focusing on the validation of scales in the realm of nonverbal teacher immediacy and related concepts. In a study by Shakir (2020), the purpose was to create a scale or comprehensive tool to measure or evaluate nonverbal behaviors in teachers. The resulting tool, with a total of 38 items and 6 subcomponents, was found to have a reliability of 0.71 based on Cronbach's Alpha calculation. The subcomponents of the scale or tool developed by Shakir (2020) include physical contact with students (such as placing a hand on their shoulder), body movements, body position and physical stance, teacher appearance and dress, facial expressions, and eye contact. Another study in this field, conducted by Gonyeli (2023), aimed to validate the scale of teacher nonverbal behavior in the classroom developed by Richmond et al. (2003). Data was collected from 390 undergraduate students in Turkey, and construct validity was examined through exploratory factor analysis (EFA) and confirmatory factor analysis (CFA).

In order to assess the reliability of the scale, Cronbach's Alpha test and split-half test were conducted, and the correlation of the items with the whole scale was examined. Additionally, the chi-square value obtained from Bartlett's Sphericity Test was 6361626. This value indicated that 43:46% of the total variance was explained. According to the findings, the factor load of the items on the scale was shown to vary between -0.78 and 0.76. Furthermore, the root mean square error (RMSEA) was recorded as 0.057, while the results of the reliability analysis yielded a Cronbach's alpha coefficient of 0.947, an inter-binary correlation coefficient of 0.886, a Spearman Brown coefficient of 0.939, and a Guttman's semi-dividing coefficient of 0.937. These results validated and substantiated the reliability of the aforementioned scale.

Methodology

The research methodology employed in this study was descriptive-cross-sectional, classifying it as research based on a survey. The study population consisted of educators across different levels of education in Qutb Shahid Bronsi in Razavi province. To ensure representativeness, a random cluster sampling method was applied, resulting in a sample of 212 individuals. These individuals included 111 men and 101 women, ranging from 21 to 67 years of age, with varying service experience from 1 to 35 years. The collected data were subsequently analyzed using the SPSS software.

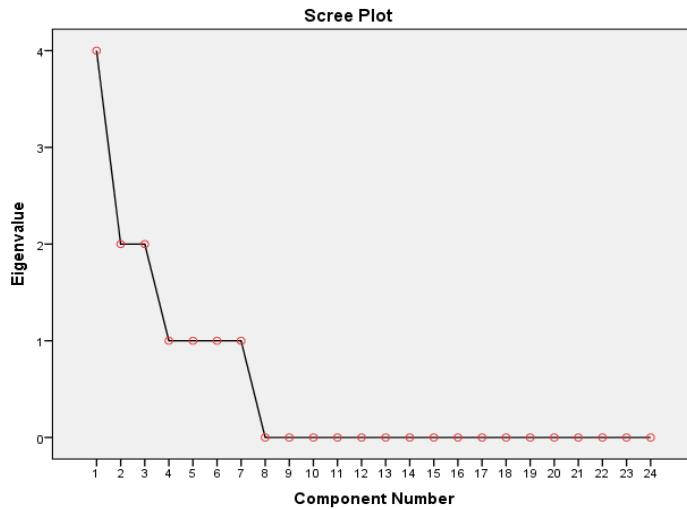
Results

This study examined the indicator variables constituting the 'non-verbal' immediacy scale for teachers. The scale was created to measure the immediate nonverbal behavior of teachers in a classroom setting. The table below showcases the reliability coefficients (internal consistency) of the 'Teachers Immediacy' questionnaire.

Tabel 1. Reliability coefficients (internal consistency) of the Teacher immediacy Questionnaire (Nonverbal)

Factor	Factor Name	Number of Questions	Reliability Coefficient
1	Tone of Voice and Comfortable Posture	7	0.776
2	Use of Body Movements	4	0.783
3	Voice Variation, Enthusiasm, and Energy	4	0.777
4	Maintaining Distance from Others	4	0.775
5	Eye Contact and Smiling	5	0.777
Total Scale		24	0.778

According to the table, the reliability coefficients of all the components constituting the nonverbal immediacy scale for teachers indicate acceptable validity for these factors.

Figure 1. Scree Plot

Discussion

Based on the findings of the current study, the scale of teacher immediacy (nonverbal) demonstrates content validity. Additionally, the validation results revealed that this scale possesses acceptable internal consistency. As reflected in the findings of this research, the scale's factor structure reveals a five-factor composition which collectively accounts for 48.79% of the total variance. The findings are consistent with Gonyeli's (2023) study, further validating its validity and reliability. In total, the 'teacher immediacy (non-verbal)' questionnaire consists of 26 questions that are posed in a Likert-style format with five options ranging from 'never' to 'always'. Each option is scored accordingly, with 1 assigned to 'never', 2 to 'rarely', 3 to 'sometimes', 4 to 'often', and 5 to 'always'. Some questions within the questionnaire are reverse-scored, with the total score ranging from 1 to 130, wherein higher scores correspond to increased teacher immediacy (non-verbal) within the classroom. Therefore, the 'teacher immediacy (non-verbal)' questionnaire demonstrates validity and reliability upon passing through appropriate psychometric processes.

Conclusion

Based on the findings of this study, it was noted that the Teacher's Non-verbal Immediacy Scale possesses content validity. The validity analysis of the scale also confirmed satisfactory internal consistency reliability. To elaborate on the structure and content of this instrument, it should be noted that the following components constitute the scale: voice tone and relaxed body language, use of body movements, vocal diversity, liveliness, and energy, maintaining a comfortable distance, and eye contact / smiling. In summary, the 'Teacher nonverbal Immediacy Scale in the classroom' demonstrates a strong capacity to assess nonverbal teacher immediacy, making it suitable for use in both individual and group studies in extensive research.

Acknowledgments

The authors extend their heartfelt gratitude to all teachers who contributed to the successful completion of this research study.

اعتباریابی مقیاس صمیمیت غیر کلامی معلم در کلاس درس

محمد رضا اسدی

* یونسی

عبدالله خاکسار

ازغندی

سید علیرضا قاسمی

نویسنده مسئول، نویسنده مسئول، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران. رایانامه: yoonesi@birjand.ac.ir

دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران. رایانامه: khaksarabdollah@gmail.com

گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران. رایانامه: s.alirezaghaseemi@birjand.ac.ir

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۲۱/۰۱/۲۰۲۰
تاریخ پذیرش: ۰۵/۰۱/۲۰۲۰
تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۹/۲۸
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۹/۰۷

چکیده

صمیمیت معلم در ارتباط با دانشآموزان یکی از عوامل مؤثر بر آموزش و یادگیری است. بخشی از رابطه صمیمانه معلم در ارتباط با دانشآموزان جبهه غیر کلامی دارد و تاکنون برای این رفتار مقیاسی در ایران اعتباریابی نشده است. لذا پژوهش حاضر باهدف اعتباریابی مقیاس صمیمیت غیر کلامی معلم (دیچموند و همکاران، ۲۰۰۳) در کلاس درس انجام گرفت. روش پژوهش توصیفی-مقطعی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه معلمان مقاطع مختلف تحصیلی قطب شهید برونسی آموزش و پرورش خراسان رضوی بود که از بین آنها به صورت تصادفی-خوشای ۲۱۲ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. نتایج حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی نشان داد که مقیاس ساخته شده از ۵ عامل تشکیل شده است که جمیعاً ۴۸/۷۹ درصد از واریانس کل را تبیین می کند. همچنین، پایایی مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ مقدار ۰/۷۴ به دست آمد که حاکی از پایایی مناسب این ابزار است. مقیاس صمیمیت غیر کلامی معلم با گذراش مراحل روان سنجی و دارا بودن روایی و اعتبار قادر به سنجش صمیمیت غیر کلامی معلم است؛ بنابراین مقیاس علاوه بر اینکه به صورت خود سنجی برای معلمان کارایی دارد، می توان از آن در انجام پژوهش های گروهی نیز استفاده نمود.

کلیدواژه ها: صمیمیت غیر کلامی معلم، اعتباریابی، تحلیل عاملی اکتشافی

استناد به این مقاله: اسدی یونسی، محمد رضا، خاکسار ازغندی، عبدالله، و قاسمی، سید علیرضا. (۱۴۰۳). اعتباریابی مقیاس صمیمیت غیر کلامی معلم در کلاس درس. فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی، ۱۴(۵۸)، ۱۵۹-۱۸۹.
<https://doi.org/10.22054/jem.2025.77717.3521>

© ۲۰۱۶ دانشگاه علامه طباطبائی

ناشر: دانشگاه علامه طباطبائی

مقدمه

روابط معلم و دانش آموز در کلاس درس، یکی از اصول کلیدی برنامه درسی و در عین حال یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر آموزش، یادگیری و انگیزش دانش آموزان محسوب می‌شود (Hagenauer, 2023). پر واضح است که معلم و دانش آموز، حداقل یک‌چهارم از زمان روزانه خود را در مدرسه می‌گذرانند و برقراری ارتباط مؤثر بین آن‌ها زمینه بهبود احساس‌شان نسبت به رویدادها و فرایندهای مرتبط با مدرسه و تحول کیفیت آموزش و یادگیری را فراهم می‌کند (لاری و همکاران، ۱۳۹۷). در همین راستا یکی از سازه‌های مهم مرتبط با ارتباط معلم-دانش آموز، ارتباط صمیمانه و یا به تعبیر بسیاری، ارتباط نزدیک و بدون واسطه معلم^۱ با دانش آموزان است (Teo et al., 2022). این مفهوم برای نخستین بار توسط Mehrabian (۱۹۶۹) مطرح شد. نزدیکی و صمیمیت معلم، دارای دو بخش کلامی و غیرکلامی است و هدف آن ایجاد احساس صمیمیت و انسجام در کلاس درس است (Delos Reyes & Torio, 2022). صمیمیت کلامی به عنوان استفاده از زبان برای انتقال حس نزدیکی یا قربات به شخص دیگر تعریف می‌شود مانند گفت‌و‌گو با دانش آموزان قبل و بعد از کلاس درس، صدای زدن دانش آموزان با نام کوچک آن‌ها، شوخ‌طبعی و تحسین و تمجید (Iaconelli & Anderman, 2021). از سوی دیگر، ارتباط صمیمی غیرکلامی^۲، به عنوان مجموعه رفتارهای ارتباطی که نزدیکی و تعامل غیرکلامی با دیگری را افزایش می‌دهد تعریف شده است (Liu, 2021).

صمیمیت غیرکلامی همه جنبه‌های دیگر ارتباط بین فردی را فراتر از کلمات واقعی ردوبدل شده در برمی‌گیرد مانند برقراری تماس چشمی، حرکات سر، حرکات دست، ژست‌های خاص، تن صدا، لبخند زدن و حتی پوشیدن لباس مناسب (Frymier et al., 2019). به عقیده Madigan and Kim (2021) در طول چهار دهه گذشته، هیچ سازه‌ای به اندازه صمیمیت غیرکلامی معلم در زمینه ارتباطات آموزشی موردن توجه قرار نگرفته است؛ چراکه صمیمیت و رابطه نزدیک معلم، دانش آموزان را تشویق می‌کند تا در فرآیندهای آموزشی و یادگیری مشارکت کنند و آن‌ها را قادر می‌سازد تا به طور فعال در فرآیندهای آموزشی شرکت کنند (Richmond, Özdaş, 2022) و همکاران (2003) معتقدند رفتارهای صمیمانه و نزدیک معلم باعث دوست داشته شدن آنان از سوی دانش آموزان می‌شود؛ در

1. teachers' immediacy
2. nonverbal immediacy

تبیین مبانی نظری این رویکرد چنین آمده است که هرچه معلمان به عنوان مجری کلاس بیشتر از رفتارهای نزدیک و صمیمانه غیرکلامی استفاده کنند، دانشآموزان چنین معلمانی را بیشتر دوست دارند، ارزیابی مثبت تری نسبت به سایر معلمان از آنان دارند و به طور کلی این نوع معلمان را بیشتر ترجیح می‌دهند؛ و بالعکس هرچه معلمان کمتر از رفتارهای صمیمی استفاده کنند، دانشآموزان تمایل کمتری به ایشان دارند (Richmond & Mehrabian, 1971; McCroskey, 2000). در فعالیت‌های اولیه Mehrabian (1966) او این نظریه را مطرح کرد که ویژگی‌های زبانی در یک معلم ممکن است وجود داشته باشد که عاطفه او را نسبت به دانشآموزان، آشکار کند. این امر باعث شد که Gorham (1988) تلاش کند تا معیاری برای صمیمیت و نزدیکی کلامی ایجاد کند. با این حال، او به جای بررسی ویژگی‌های زبانی ارتباط، بر تصویر بزرگ‌تری از چیزهایی که مردم می‌گویند تمرکز کرد که در این مثال، آنچه معلمان به دانشآموزان می‌گویند- است. این اقدام با استقبال خوبی از سوی محققان رفتار صمیمی کلامی مواجه شد (Robinson & Richmond, 1995). به لحاظ نظری باید اشاره کرد که طبق نظریه صمیمیت معلم Mehrabian (1971)، صمیمیت غیرکلامی معلم یکی از مفاهیم کلیدی در روان‌شناسی ارتباطات آموزشی است که نقش مهمی در بهبود تعاملات کلاسی و فرآیند یادگیری ایفا می‌کند. بر اساس نظریه ارتباطی، این سازه شامل مجموعه‌ای از رفتارهای غیرکلامی است که باعث ایجاد احساس امنیت، ارتباط عاطفی مثبت، و انگیزه در دانشآموزان می‌شود. در حالی که صمیمیت کلامی از طریق استفاده از زبان برای ابراز نزدیکی و قربت عمل می‌کند، صمیمیت غیرکلامی در برگیرنده‌ی رفتارهای مانند تماس چشمی، لبخند زدن، حرکات سر تأیید کننده، استفاده از لحن دوستانه، و رعایت فاصله مناسب است که بدون نیاز به کلام، پیام‌های عاطفی و انگیزشی را به دانشآموزان منتقل می‌کند (Gonyeli, 2023).

برقراری ارتباط غیرکلامی معلم با دانشآموزان، امروزه به یکی از مهارت‌های معلمی در محیط‌های آموزشی به شمار می‌رود (Han et al., 2021). بر همین اساس، پژوهش‌های گسترده‌ای به نقش و تأثیر صمیمیت و نزدیکی کلامی و غیرکلامی معلم در آموزش و یادگیری پرداخته‌اند؛ اما بیشتر آن‌ها بعد غیرکلامی را مورد بحث و بررسی قرار داده‌اند (Sozer et al., 2019). به عنوان مثال، در پژوهش‌های انجام گرفته ارتباط میان صمیمیت معلم و افزایش انگیزه دانشآموزان (Shakir, 2021; Zheng et al., 2021)، افزایش درگیری

تحصیلی دانشآموزان (Derakhshan, 2021)، تمایل به مشارکت و برقراری ارتباط دانشآموزان در کلاس درس (Amirian et al., 2021)، انگیزش تحصیلی دانشجویان کارشناسی (درخشان و همکاران، ۱۳۹۷)، کاهش فرسودگی دانشآموزان در محیط مدرسه Foutz et al., 2022)، کاهش اضطراب سخنرانی و اضطراب ریاضی (Derakhshan et al., 2022) و همچنین تحمل استرس، خودشکوفایی، عزت نفس و یادگیری شناختی (al., 2021) (Gholamrezaee & Ghanizadeh, 2018) مورد تأیید قرار گرفته است. به طور خاص پژوهش مروری Guo و همکاران (2022) نشان داد صمیمیت و نزدیکی غیرکلامی معلم، لذت زبانآموزان از زبان خارجی در کلاس را افزایش می‌دهد. درواقع یادگیرندگان می‌توانند احساسات خود را تنظیم کنند تا لذت خود را افزایش دهند و این موضوع می‌تواند معلمان را تحریک کند تا احساسات مثبت یادگیرندگان را در زمینهٔ کلاس درس در نظر بگیرند. یافته‌های تحقیق Iskandar (2020) نشان داد فرهنگ، آموزش و آگاهی از انتظارات شغلی نسبت به تیپ‌های شخصیتی در رابطه با صمیمیت غیرکلامی تأثیرگذار است که اهمیت گنجاندن آموزش صمیمیت غیرکلامی را در آموزش معلمان بر جسته می‌کند. در پژوهش آزمایشی Hommadova and Guerrero (2023)، گروهی از دانشآموزان که تحت تأثیر رفتارهای صمیمانه غیرکلامی معلم قرار گرفتند نسبت به گروه کنترل، افزایش ادراک از دوست داشتن و پتانسیل دوستی را گزارش کردند که این عامل بهبود انسجام اجتماعی، همدلی و پویایی محیط یادگیری را سبب شد. پژوهش Kianinezhad (2023)، ضمن تبیین ضرورت و اهمیت پرداختن به صمیمیت غیرکلامی معلم در کلاس، حاکی از آن بود که به کارگیری از رفتارهای صمیمانه غیرکلامی مانند برقراری ارتباط چشمی و استفاده از زبان بدن، سبب رضایت دانشآموزان، درک بهتر دروس، مشارکت بیشتر آنان در کلاس درس و درنهایت بهبود یادگیری آنان می‌شود. این یافته در پژوهش Alsulami (2021) که باهدف تعیین نقش صمیمیت غیرکلامی در ایجاد انسجام گروهی و نتایج یادگیری اثربخش، انجام شد نیز تأیید شد و مشخص شد رفتارهای صمیمانه و غیرکلامی اساتید از طریق رشد توجه دانشجویان، حس انسجام گروهی و مسئولیت‌پذیری، سبب بهبود یادگیری آنان و همچنین رشد و توسعه حرفة‌ای آنان می‌شود. نتایج مطالعه Irungu و همکاران (2019) نشان داد استفاده مؤثر از تعامل غیرکلامی در حین تدریس و یادگیری، کیفیت یادگیری را افزایش می‌دهد که منجر به پیشرفت تحصیلی در درس شیمی می‌شود.

همچنین دانش جدید حاصل از این مطالعه نشان داد که معلمان باید تعامل غیرکلامی را به عنوان یک روش تدریس برای ارتقای پیشرفت تحصیلی بالاتر اتخاذ کنند.

ابزارهای متعددی برای ارزیابی صمیمیت غیرکلامی معلمان، عمدهاً به منظور مرتب ساختن صمیمیت با سایر مسائل تدریس و یادگیری، مانند پذیرش معلم و انگیزه دانشآموز، ساخته شده است. مقیاس صمیمیت غیرکلامی (NIS) Richmond و همکاران (2003) آخرین تلاش برای اندازه‌گیری صمیمیت است که آن‌ها و سایر محققان از دهه ۱۹۷۰ در حال بهبود آن بوده‌اند. NIS از ۲۶ سؤال تشکیل شده است که در آن شرکت‌کنندگان در یک مقیاس پنج درجه‌ای، میزان انجام رفتارهای صمیمانه مختلف را مورد ارزیابی قرار می‌دهند. با این حال، مقیاس صمیمیت غیرکلامی که در پژوهش حاضر توسعه داده شده است، از این ابزارهای موجود متمایز است. اولاً، ابزار ما نه تنها به رفتارهای غیرکلامی معلم توجه دارد، بلکه به بعد عاطفی و اجتماعی صمیمیت معلم نیز می‌پردازد و بر جنبه‌های روان‌شناسی تعاملات آموزشی تأکید دارد. ثانياً، ابزار پژوهش حاضر به گونه‌ای طراحی شده است که به ویژگی‌های فرهنگی و اجتماعی محیط آموزشی ایران توجه ویژه‌ای دارد و رفتارهای غیرکلامی معلمان را در این زمینه خاص ارزیابی می‌کند. این تفاوت در نظر گرفتن زمینه فرهنگی و بومی، ابزاری خاص و معتبر را برای ارزیابی صمیمیت غیرکلامی معلمان در کلاس‌های ایرانی فراهم می‌آورد که ابزارهای دیگر مانند NIS نمی‌تواند به طور کامل این جنبه‌ها را پوشش دهد. درنهایت، مقیاس صمیمیت غیرکلامی در این پژوهش از لحاظ ساختاری نیز به گونه‌ای توسعه یافته است که به صورت جامع تری بتواند تأثیر رفتارهای غیرکلامی معلمان را بر فرآیند یادگیری و انگیزه دانشآموزان اندازه‌گیری کند. این ویژگی‌ها باعث می‌شود که ابزار ما رو نسبت به مقیاس‌های پیشین همچون NIS مزیت‌های جدیدی ارائه دهد و کاربرد گسترده‌تری در مطالعات آموزشی و روان‌شناسی معلمی پیدا کند.

نظر به اهمیت و نقش کلیدی صمیمیت غیرکلامی معلم در مقابل دانشآموز و انعکاس آن در بهبود یادگیری و رشد آموزشی و تربیتی دانشآموزان، بهره‌گیری از یک مقیاس معتبر جهت سنجش این سازه، حائز ارزش و اهمیت به نظر می‌رسد. علی‌رغم همه تحقیقات گزارش شده، مرور پیشینه پژوهش‌های انجام گرفته در حوزه صمیمیت و ارتباط غیرکلامی معلم و دانشآموز در ایران نشان می‌دهد، تاکنون پژوهشی به اعتباریابی مقیاس صمیمیت غیرکلامی معلم با دانشآموزان نپرداخته است. یکی از مقیاس‌های حوزه صمیمیت

غیرکلامی معلم با دانشآموزان، مقیاس صمیمیت و صمیمیت غیرکلامی^۱ Richmond و همکاران (2003) است. این مقیاس دارای ۲۶ گویه است. بر همین اساس پژوهش حاضر باهدف اعتباریابی این مقیاس انجام گرفته است. سؤال اصلی پژوهش حاضر عبارت است از اینکه آیا مقیاس صمیمیت (غیرکلامی) معلم در کلاس درس، از اعتبار مناسبی جهت استفاده در پژوهش‌های داخل کشور برخوردار است یا خیر؟

پیشینه پژوهش

مفهوم صمیمیت که توسط Mehrabian (1969) روان‌شناس اجتماعی ابداع شد، به عنوان «مجموعه‌ای از رفتارهای ارتباطی که نزدیکی و تعامل غیرکلامی با دیگری را افزایش می‌دهد» تعریف می‌شود. در سال ۱۹۷۹ Andersen کاربرد صمیمیت را در محیط‌های آموزشی معرفی کرد. او صمیمیت را این تصور توصیف کرد که معلمان، از طریق استفاده از نشانه‌های خاص، می‌توانند شکاف در کشیده بین خود و دانشآموزانشان را کاهش دهند. در این راستا، مدل‌های نظری بیان می‌کنند که صمیمیت بودن معلم، یک رفتار بین فردی که توسط دانشآموزان در کشیده شود، منجر به مشارکت تحصیلی، انگیزه و اشتیاق بیشتر دانشآموز می‌شود (Hsu, 2010; Marx et al., 2016). به باور Richmond و همکاران (2003) که سازندگان مقیاس صمیمیت غیرکلامی معلم هستند، متأسفانه، برآوردهای پایایی برای ابزارهایی که برای اندازه‌گیری صمیمیت غیرکلامی استفاده شده‌اند، اغلب بسیار پایین هستند. ازین‌رو، اعتبار این ابزارها نیز قابل تردید است. با این وجود مرور پژوهش‌های صورت گرفته در این حوزه حاکی از آن است که تاکنون پژوهش‌های محدودی در ایران و خارج از ایران، باهدف اعتباریابی مقیاس صمیمیت (غیرکلامی) معلم در کلاس درس، انجام شده است. با این وجود در ادامه، به مرتبه‌ترین پژوهش‌ها، در زمینه مقیاس‌های اعتباریابی شده و پژوهش‌های مرتبط با مفهوم رفتارهای صمیمانه و خودمانی غیرکلامی معلمان اشاره می‌شود. در پژوهش Shakir (2020) که باهدف تدوین مقیاس یا ابزاری جامع برای اندازه‌گیری یا ارزشیابی رفتار غیرکلامی معلمان انجام گرفت، پایایی ابزار مذکور که درنهایت شامل ۳۸ گویه و ۶ زیر مؤلفه بود، از طریق محاسبه آلفای کرونباخ میزان ۰/۷۱ برآورد گردید. زیر مؤلفه‌های ابزار فوق شامل: تماس فیزیکی با دانشآموز (گذاشتن دست روی شانه وی)، حرکات بدن، وضعیت و ژست بدن، ظاهر و پوشش معلم، حالات چهره و تماس چشمی

بودند. لازم به ذکر است وجه تمایز پژوهش حاضر و پژوهش نامبرده از Shakir (2020) این است که در پژوهش مذکور به تدوین و اعتباریابی یک مقیاس مبتنی بر صمیمیت غیرکلامی پرداخته شد درحالی که در پژوهش حاضر به اعتباریابی مقیاس صمیمیت (صمیمت) غیرکلامی انجام گرفته توسط Richmond و همکاران (2003) پرداخته شد.

هم‌چنین در پژوهش Gonyeli (2023) که باهدف اعتباریابی مقیاس رفتارهای غیرکلامی معلم در کلاس درس ریچموند و همکاران (2003) پرداخته شد، داده‌های پژوهش از ۳۹۰ دانشجوی مقطع کارشناسی کشور ترکیه جمع آوری و به منظور بررسی روایی سازه مقیاس، تحلیل عاملی اکتشافی (EFA) و تحلیل عاملی تأییدی (CFA) انجام شد. به منظور تجزیه و تحلیل پایایی مقیاس، از ضریب آلفای کرونباخ و روش دونیمه کردن استفاده شد و همبستگی آیتم‌ها با کل مقیاس موربدبررسی قرار گرفت. درنتیجه مشخص شد که ۴۳/۴۶ درصد از کل واریانس رفتارهای غیرکلامی توسط این مقیاس، تبیین شده است. مشخص شد که بار عاملی گویه‌ها در مقیاس بین ۰/۷۶-۰/۷۸ متغیر است. میانگین جذر خطاهای تقریبی (RMSEA) ۰/۰۵۷ به دست آمد. بر اساس تحلیل پایایی مقیاس، ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۴۷، ضریب همبستگی بین دونیمه ۰/۸۸۶، ضریب اسپیرمن-براون ۰/۹۳۹ و ضریب دونیمه کردن گاتمن ۰/۹۳۷ به دست آمد. درنتیجه این تحلیل‌ها، مقیاس مذکور، معتر و قابل اعتماد بود.

در پژوهش Derakhshan و همکاران (2023) که باهدف بررسی نقش صمیمیت غیرکلامی در یادگیری عاطفی از طریق میانجیگری در ک مرتبی در دو گروه دانشجویان چینی و ایرانی انجام شد، نتایج تحلیل مسیر نشان داد که صمیمیت غیرکلامی به طور مثبت یادگیری عاطفی را پیش‌بینی می‌کنند. در ک مرتبی به طور مثبت یادگیری عاطفی را پیش‌بینی کرد. به جز ارتباط مثبت صمیمیت غیرکلامی با در ک که برای گروه ایرانی به طور معنی داری بیشتر بود، تفاوت معنی داری بین گروه‌های چینی و ایرانی در سایر انجمان‌ها یافت نشد که از نقش ارتباط بین فردی مثبت معلمان زبان انگلیسی حمایت تجربی می‌کرد.

Marcia و همکاران (2016) در پژوهشی به بررسی رفتارهای صمیمانه غیرکلامی معلم پرداختند و مهم ترین رفتارهای غیرکلامی معلم را عاملی مثل تکان دادن سازنده سر، فاصله فیزیکی کم با دانشآموزان هنگام حضور در کلاس درس، تأثیر بیان و تن صدا، لبخند به صحبت‌های از روی اشتیاق دانشآموزان، تماس چشمی هنگام صحبت و متمرکر شدن بر

صحبت‌های دانش‌آموز، حالت بدنی راحت، استفاده از احساسات و حالات چهره هنگام صحبت کردن، عنوان کردند.

نتایج تحقیق Cai (2021) نشان داد میان رفتارهای صمیمانه معلمی و رابطه معلم و دانش‌آموز و تمایل فراگیران به برقراری ارتباط، رابطه مثبت قوی وجود دارد. یافته‌ها همچنین نشان داد که رفتارهای صمیمانه غیرکلامی و رابطه معلم و دانش‌آموز پیش‌بینی کننده مثبت تمایل فراگیران به برقراری ارتباط است.

روش

روش این تحقیق توصیفی-مقطوعی بود و در زمرة پژوهش‌های پیمایشی قرار می‌گیرد. داده‌های پژوهش از طریق نرم‌افزار SPSS و AMOS تحلیل شد. این پژوهش در چهار مرحله به شرح زیر انجام شد.

مرحله اول: بررسی روایی محتوى مقیاس (CVI)

در این مرحله، مقیاسی ۲۶ سؤالی صمیمیت غیرکلامی معلم به فارسی ترجمه و سپس توسط متخصصین روان‌شناسی و زبان انگلیسی، مورد ترجمه معکوس نیز قرار گرفت و متن آن تأیید شد. در ادامه به منظور بررسی روایی محتوای پرسش‌ها از روش Waltz & Bausell استفاده شد. برای تعیین روایی مقیاس بر اساس CVI، مقیاس به صورت تصادفی در اختیار ۳۹ نفر قرار گرفت و از افراد خواسته شد که «مربوط بودن» و «واضح و ساده بودن» هر گویه را بر اساس یک طیف لیکرتی ۵ قسمتی مشخص کنند. خواسته شد که مربوط بودن هر گویه را از نظر خودشان از ۱ «مربوط نیست»، ۲ «نسبتاً مربوط است»، ۳ «مربوط است» تا ۴ «کاملاً مربوط است» را مشخص کرده، واضح و ساده بودن گویه‌ها نیز به ترتیب از ۱ «واضح و ساده نیست»، ۲ «نسبتاً واضح و ساده است»، ۳ «واضح و ساده است» تا ۴ «کاملاً واضح و ساده است» را نیز مشخص کنند. درنهایت بعد از جمع‌آوری مقیاس‌ها و محاسبه روایی، مقدار CVI به دست آمده در همه گویه‌ها بزرگ‌تر از ۸۷/۰ بود یعنی تمام گویه‌ها تأیید شدند.

مرحله دوم: بررسی و انتخاب سؤالات مقیاس

با توجه به مقادیر به دست آمده CVI برای تمام پرسش‌ها، چون مقادیر محاسبه شده بیشتر از ۸۷/۰ بود درنتیجه تمام ۲۶ پرسش از نظر مربوط بودن و وضوح و سادگی تأیید شده و همچنین با توجه به نظر مساعد کارشناسان مربوطه سؤالات مشخص شده انتخاب می‌شوند.

مرحله سوم: اعتباریابی فرم نهایی مقیاس

هدف از این مرحله، بررسی و محاسبه ویژگی‌های روان‌سنگی فرم نهایی مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی)، شامل روایی و همسانی درونی و پایایی بود. به لحاظ اطلاعات جمعیت شناختی باید گفت، مشارکت کنندگان در این مرحله ۲۱۲ معلم (شامل ۱۱۱ نفر از آقایان و ۱۰۱ نفر از خانم‌ها) با میانگین سنی $40/4$ و انحراف معیار $7/35$ بود که در دامنه سنی ۲۱ تا ۶۷ سال قرار داشتند.

جامعه آماری پژوهش شامل معلمان مقاطع مختلف تحصیلی قطب شهید برونسی آموزش‌پرورش خراسان رضوی بود که از بین آن‌ها به صورت تصادفی-خوشای (چندمرحله‌ای) ۲۱۲ نفر شامل ۱۱۱ مرد و ۱۰۱ زن که میزان تحصیلات آن‌ها از فوق‌دیپلم تا دکتری متغیر بودند انتخاب شدند. جهت تعیین حجم نمونه از فرمول کوهن استفاده شد. طبق این فرمول، بر اساس اندازه اثر $35/0$ و توان آزمون $85/0$ در سطح اطمینان 99 درصد، حداقل نمونه مورد انتظار، 101 نفر محاسبه شد. نمونه‌گیری خوشای به این صورت انجام گرفت که ابتدا قطب شهید برونسی که جنوب استان خراسان رضوی را شامل می‌شود، به سه خوش شهر تربت‌حیدریه، زاوه و مهولات تقسیم شد (مدارس روستایی و چندپایه به علت دشواری حمل و نقل در نظر گرفته نشد). سپس در هر یک از خوشاههای شهرهای مذکور به دو خوش شهر و جنوب تقسیم شدند. در هر یک از خوشاههای مذکور تعداد 40 معلم به صورت تصادفی از میان مدارس موجود (انتخاب مدارس به صورت تصادفی از لیست مدارس به صورت قرعه‌کشی) انتخاب شدند.

لازم به ذکر است بیشتر معلمان دارای مدرک کارشناسی (140 نفر) قرار بودند؛ همچنین دامنه سنی آن‌ها بین 21 تا 67 سال و سابقه خدمتی آن‌ها از 1 تا 35 سال بود. در ادامه و در جدول 1 ، اطلاعات جمعیت شناختی پژوهش ارائه شده‌اند.

جدول ۱. اطلاعات جمعیت شناختی پژوهش حاضر

مدرک تحصیلی	فرآوانی (درصد)	مقاطع	فرآوانی (درصد)	فرآوانی (درصد)
فوق‌دیپلم	(۹/۹) ۲۱	پیش‌دبستان و دبستان	(۴/۹) ۹۴	(۴۴)
لیسانس	(۱۳۸) ۱۳۸	متوسطه اول	(۱۵) ۴۵	(۲۱)
فوق‌لیسانس	(۵۲) ۵۲	متوسطه دوم	(۲۵) ۷۳	(۳۵)
دکتری	(۱) ۱	جمع	(۰/۱)	(۱۰۰) ۲۱۲
جمع	(۱۰۰) ۲۱۲			

ابزار مورد استفاده در این مرحله عبارت بود از مقیاس رفتارهای صمیمی معلم که شامل جملاتی است که توصیف کننده عملکرد یک معلم است؛ که شخص باید هر عبارت را با دقت بخواند و نظر خود را با گذاشتن علامت × مشخص نماید. نحوه نمره گذاری هر عبارت در پاسخ‌نامه مشخص شده است. نمرات همه سوال‌ها باهم جمع می‌شود. حداقل و حداکثر نمره در مقیاس رفتارهای غیرکلامی به ترتیب ۲۶ و ۱۳۰ است. نمره بالا نشان‌دهنده صمیمیت بیشتر است.

روش‌های تجزیه و تحلیل داده‌ها

با توجه به اهداف پژوهش، برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های متداول در آمار توصیفی برای تعیین مشخصه‌های آماری گروه‌های نمونه استفاده شد. هم‌چنین باید خاطرنشان کرد جهت تعیین ضرایب اعتبار مقیاس از ضریب آلفای کرونباخ و ضریب همبستگی میان سؤالات مقیاس استفاده شد. جهت بررسی و تعیین شواهد روایی سازه، از تحلیل عاملی اکتشافی بر اساس تحلیل مؤلفه‌های اصلی (PC) بهره گرفته شد. درنهایت از روش چرخش واریماکس^۱ (بخشی از مراحل تحلیل عاملی اکتشافی) به منظور تعیین ساختار ساده و قابل استفاده شد. به دلیل اینکه این روش به طور خاص برای به دست آوردن ساختار ساده و قابل تفسیر در داده‌های چندبعدی طراحی شده است. چرخش واریماکس که یکی از روش‌های چرخش متعامد است، به طور مؤثر به هر عامل کمک می‌کند تا به طور مستقل از سایر عوامل و بارهای عامل‌های مشترک، بار بیشتری را روی متغیرهای خاص خود بیاورد. این روش به محققان این امکان را می‌دهد که عوامل شناسایی شده را به صورت دقیق‌تر و قابل تفسیر‌تر به مفاهیم و سازه‌های موجود در داده‌ها نسبت دهنند. در این پژوهش، استفاده از روش واریماکس به ویژه به این دلیل مهم است که هدف از تحلیل عاملی، شناسایی ابعاد مختلف صمیمیت غیرکلامی معلمان است که بتوان آن‌ها را به طور مستقل از یکدیگر بررسی و تفسیر کرد و در عین حال از هم‌پوشانی و پیچیدگی‌های بیشتر جلوگیری نمود.

همچنین باید اشاره کرد که جهت اطمینان از کافی بودن حجم نمونه و کاهش خطاهای نوع دوم، از تحلیل توان آماری استفاده شد. برای این منظور، فرمول کوهن به کار گرفته شد و بر اساس اندازه اثر $\beta^2/\alpha = 85/0.05$ و سطح اطمینان ۹۹ درصد، حداقل نمونه مورد انتظار ۱۰۱ نفر تعیین شد. با توجه به این تحلیل، تعداد نمونه انتخاب شده (۲۱۲ نفر) کاملاً

مناسب و فراتر از حداقل موردنیاز بود. در مراحل مختلف جمع‌آوری داده‌ها، بهویژه هنگام تکمیل مقیاس‌ها، داده‌ها به دقت بررسی شدند. داده‌های پرت^۱ با استفاده از روش‌های آماری شناسایی و حذف شدند. علاوه بر این، در صورت وجود داده‌های گمشده، از روش میانگین‌گیری یا جایگذاری با مقادیر نزدیک ترین همسایه^۲ استفاده شد تا تأثیر این داده‌ها بر نتایج پژوهش به حداقل برسد. بهمنظور افزایش دقت و صحت یافته‌ها، داده‌ها پس از بررسی داده‌های پرت و گمشده وارد مراحل تحلیل شدند.

یافته‌ها

ویژگی‌های آماری پرسش‌ها شامل میانگین و درصد پاسخ‌ها، واریانس و ضریب همبستگی هر پرسشن با نمره کل و ضریب آلفای کرونباخ در صورت حذف هر پرسشن برآورد شد. ضریب اعتبار کل مجموعه ۲۶٪ پرسشی برابر با ۰/۷۶۸ به دست آمد. در این مرحله پرسش‌های شماره ۲ و ۴ به دلیل همبستگی ضعیف آن با نمره کل حذف شد.

تحلیل عاملی اکتشافی

در تحلیل عاملی لازم است که مفروضه‌های زیر رعایت گردد (همون، ۱۳۸۱):

- ۱- شاخص کفایت نمونه‌برداری (KMO) باید حداقل ۰/۷ و ترجیحاً بالاتر از آن باشد.
- ۲- نتیجه آزمون کرویت بارتلت باید از لحاظ آماری معنادار باشد.
- ۳- بار عاملی هر پرسش در ماتریس چرخش یافته باید حداقل ۰/۳ و ترجیحاً بالاتر از آن باشد.
- ۴- هر یک از عامل‌ها باید حداقل متعلق به سه پرسشن باشد.
- ۵- عامل‌ها باید از اعتبار کافی برخوردار باشند.

بهمنظور اجرای روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی (PC) و اثبات این نکته که ماتریس همبستگی متغیرها در جامعه، صفر نیست آزمون کرویت بارتلت به کار رفت. اندازه KMO و نتیجه آزمون کرویت بارتلت برای ماتریس همبستگی مقیاس در جدول ۱ نشان داده شده است.

1. Outliers
2. KNN imputation

جدول ۲. اندازه KMO و نتایج آزمون کرویت بارتلت ماتریس همبستگی

آزمون کرویت بارتلت	درجه آزادی	سطح معناداری	KMO
۱۱۸۸/۴۵۱	۲۷۶	۰/۰۰۰۰۱	۰/۷۴۳

چنان‌که در این جدول دیده می‌شود مقدار KMO بالاتر از ۰/۷۰ و سطح معنادار بودن آزمون کرویت بارتلت نیز کمتر از ۰/۰۰۰۱ است؛ بنابراین بر پایه هر دو ملاک می‌توان نتیجه گرفت که اجرای تحلیل عاملی بر اساس ماتریس همبستگی حاصل در گروه نمونه مورد مطالعه قابل توجیه خواهد بود.

برای تعیین این مطلب که مقیاس پژوهش (۲۴ پرسش مقیاس) از چند عامل معنادار اشبع شده، سه شاخص اصلی مورد توجه قرار گرفته است: (۱) ارزش ویژه، (۲) نسبت واریانس تبیین شده هر عامل، (۳) نمودار ارزش‌های ویژه یا نمودار سخره‌ای (اسکری).

مشخصه‌های آماری اولیه که بر اساس اجرای تحلیل مؤلفه‌های اصلی (PC) به دست آمد در جدول شماره دو نشان داده شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود ارزش‌های ویژه ۷ عامل بزرگ‌تر از یک است و درصد پوشش واریانس مشترک میان متغیرها برای این ۷ عامل، روی هم ۵۸/۰۶۸ درصد کل است.

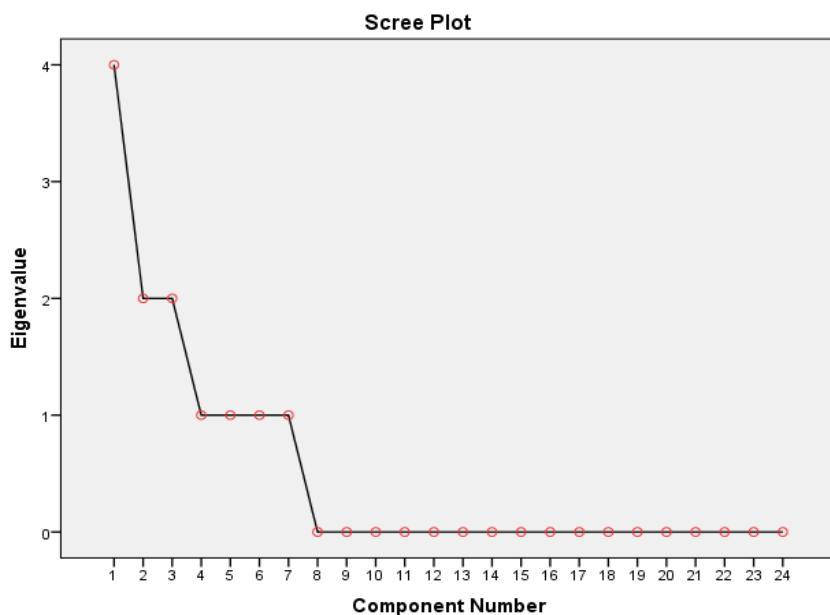
جدول ۳. مشخصه‌های آماری اولیه مقیاس ۲۴ سؤالی ۵ عامل با اجرای روش PC

عامل	ارزش ویژه	درصد واریانس	درصد تجمعی
۱	۴/۳۴۹	۱۸/۱۲۱	۱۸/۱۲۱
۲	۲/۵۲۶	۱۰/۵۲۷	۲۸/۶۴۸
۳	۲/۰۲۵	۸/۴۳۹	۳۷/۰۸۷
۴	۱/۶۰۳	۸/۷۶۱	۴۳/۷۳۷
۵	۱/۲۰۵	۵/۰۲۰	۴۸/۷۸۷
۶	۱/۱۳۴	۴/۷۲۴	۵۳/۵۱۱
۷	۱/۰۹۴	۴/۵۵۷	۵۸/۰۶۸

نتایج محاسبه میزان اشتراک هر پرسش با ۷ عامل نشان داد که کمترین میزان اشتراک برابر ۰/۴۱۵ و متعلق به پرسش ۱۵ (هنگام صحبت با افراد، حالت چهره‌ام آرام و موقر است) و بیشترین میزان اشتراک برابر ۰/۷۱۸ و متعلق به پرسش ۲۶ (وقتی با افراد صحبت می‌کنم، از دست زدن به آن‌ها اجتناب می‌کنم) است. ۷ عامل استخراج شده در بسیاری از پرسش‌ها

باهم همپوشانی داشتند و ساختاری ساده را به دست نمی‌دهند. علاوه بر این نمی‌توانند عامل‌های کاملاً متمایز از یکدیگر را ارائه دهند. با توجه به نمودار صخره‌ای (اسکری)، تحلیل مؤلفه‌های اصلی در دامنه‌ای از ۲ تا ۶ عامل انجام می‌شود تا بهترین الگو به دست آید. در ادامه مدل ۷ عاملی، مقیاس با ۷ عامل رد شد. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که استخراج ۵ عامل، مناسب‌تر و تبیین‌کننده ۴۸/۷۸۷ درصد از واریانس است. از نمودار صخره‌ای نیز می‌توان استنباط کرد که سهم عامل اول در واریانس کل متغیرها قابل توجه و از سهم سایر عامل‌ها کاملاً متمایز است. این نمودار در ذیل آورده شده است.

نمودار ۱. نمودار صخره‌ای تعداد عوامل اشباع‌شده مقیاس

تصویر ۱. نمودار اسکری

پس از استخراج ۵ عامل نیز میزان اشتراک پرسش‌ها محاسبه گردید. در این مرحله کمترین میزان اشتراک برابر ۰/۲۳۸ و متعلق به پرسش ۵ (در حین صحبت، زمانی که افراد به من نزدیک می‌شوند، من از آن‌ها دور می‌شوم) و بیشترین میزان اشتراک برابر ۰/۶۸۷ و متعلق به پرسش ۱۳ (هنگام صحبت با افراد از حرکات بدنی (سر و دست) استفاده می‌کنم) است.

به منظور ساده‌سازی ساختار عاملی و نام‌گذاری عامل‌ها از همه روش‌های چرخش متمایل و متعامد (واریماکس، اکواماکس، کوارتیماکس، ابیلیمین، پروماس) استفاده شد. تا مشخص شود که کدام روش چرخش، عامل‌های ساده‌تر، معنادارتر و منطقی‌تر به دست می‌دهد. از میان روش‌های مذکور، روش Varimax انتخاب شد، به دلیل آنکه توزیع مناسب‌تری از پرسش‌ها را به عوامل به دست می‌داد، اختصاص پرسش‌ها به عوامل، منطقی‌تر و معنادارتر بود و پرسش‌های حذف شده با این روش از اهمیت کمتری برخوردار بودند.

همچنین برای انتخاب هر پرسش، بار عاملی حداقل ۰/۴۰ ملاک عمل قرار گرفت.

همان‌گونه که قبل‌اگفته شد بر پایه نتایج تحلیل مؤلفه‌های اصلی (PC) و نمودار صخره‌ای، ۵ عامل مبنای تعیین مشخصه‌های نهایی قرار گرفت. ماتریس عاملی که حاصل چرخش Varimax بود موردنرسی قرار گرفت. در این ماتریس همه پرسش‌ها در چرخش عامل‌ها با آن‌ها، بار عاملی داشته و حذف نمی‌شوند و درنهایت تعداد پرسش‌ها همان ۲۴ مورد بود. نتایج تحلیل مؤلفه‌های اصلی پس از انجام چرخش در جدول شماره ۳ نشان داده شده است. در ادامه و در جدول ۴، محتوا، بار عاملی و ارزش ویژه هر یک از عوامل پنج گانه نشان داده شده است. در ستون اوّل تعداد پرسش‌های ذیل هر عامل مشخص شده است، در ستون دوم موضوع هر پرسش و در ستون سوم بار عاملی مربوط به هر پرسش مشخص شده است. لازم به ذکر است در انتهای هر مجموعه از عوامل، ارزش ویژه مربوط به عامل موردنظر ارائه شده است.

جدول ۴. مشخصه‌های آماری مقیاس ۲۴ سؤالی (۵ عاملی) با اجرای روش PC

عوامل	ارزش ویژه	درصد واریانس	درصد تراکمی
۱	۴/۳۴۹	۱۸/۱۲۱	۱۸/۱۲۱
۲	۲/۵۲۶	۱۰/۵۲۷	۲۸/۶۴۸
۳	۲/۰۲۵	۸/۴۳۹	۳۷/۰۸۷
۴	۱/۶۰۳	۶/۶۸۱	۴۳/۷۶۷
۵	۱/۲۰۵	۵/۰۲۰	۴۳/۷۸۷

با عنایت به یافته‌های به دست آمده در جدول ۴، پنج عامل مقیاس ۴۸,۷۸۷ درصد از واریانس کل را تبیین می‌کند. در این میان عامل نخست بالارزش ویژه ۴/۳۴۹، در حدود ۱۸/۱۲۱ درصد واریانس کل، عامل دوم بالارزش ویژه ۲/۵۲۶، عامل سوم بالارزش ویژه

۲/۰۲۵ در حدود ۸/۴۳۹ درصد واریانس کل و عامل چهارم بالارزش ویژه ۱/۲۰۵ در حدود ۶/۶۸۱ درصد واریانس و عامل پنجم بالارزش ویژه ۱/۲۰۵ در حدود ۵/۰۲۰ درصد واریانس کل متغیرها را تبیین می‌کنند.

اعتبار (همسانی درونی) مقیاس

یکی از روش‌های تعیین اعتبار سازه (construct validity) روش همسانی درونی است. در این روش ساخت درونی آزمون بررسی می‌شود. ملاک موردنبررسی همسانی درونی، نمره کل آزمون است. در این مقاله ضریب آلفا بر اساس نمره کل ۲۴ پرسش باقی‌مانده و نیز هر یک از عوامل پنج‌گانه، برای صمیمیت معلم (غیرکلامی) محاسبه شده است. در جدول ۵، ضرایب همسانی درونی مقیاس نشان داده شده است.

جدول ۵. محتوا و بار عاملی پرسش‌های موجود در هر یک از عوامل مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی)

عامل ۱: تن صدا و وضعیت بدنی راحت					
P	انحراف استاندارد	مقدار t	بار عاملی	محتوای پرسش	شماره پرسش
۰/۰۰۱	۲/۱۴	۵/۵۶	۰/۵۵۸	استفاده از لحن صدای یکنواخت یا کسل‌کننده حین صحبت با افراد	۳
۰/۰۰۱	۱/۱۸	۵/۰۱	۰/۴۰۶	دور شدن از افراد حین صحبت زمانی که به من نزدیک می‌شوند	۵
۰/۰۰۱	۱/۰۸	۵/۱۸	۰/۴۱۲	وضعیت بدنی راحت و آرامی، وقت صحبت با افراد	۶
۰/۰۰۱	۲/۶۷	۷/۱۱	۰/۵۹۳	اخم کردن حین صحبت با افراد.	۷
۰/۰۰۱	۲/۲۳	۸/۵۲	۰/۶۶۴	وضعیت ناراحت و ناآرام بدنی، حین صحبت با افراد.	۹
۰/۰۰۱	۱/۴۱	۷/۸۶	۰/۷۱۰	صدای یکنواخت و کسل‌کننده هنگام صحبت با دیگران	۱۱
۰/۰۰۱	۱/۸۶	۵/۴۹	۰/۴۸۹	رسمی و خشک بودن هنگام صحبت با افراد	۱۸
				ارزش ویژه	۴/۳۴۹

عامل ۲: تنوع صدا و نشاط و انرژی					
P	انحراف استاندارد	مقدار t	بار عاملی	محتوای پرسش	شماره پرسش
۰/۰۰۱	۱/۲۳	۹/۹۲	۰/۶۹۰	هنگام صحبت با دیگران از لحن صدای متنوعی استفاده می‌کنم.	۱۲
۰/۰۰۱	۱/۰۱	۸/۸۱	۰/۶۰۶	هنگام صحبت با دیگران سرزنه و بانشاط هستم.	۱۴
۰/۰۰۱	۳/۳۴	۶/۶۶	۰/۵۴۸	هنگام صحبت با افراد، حالت چهره‌ام آرام و موقر است.	۱۵
۰/۰۰۱	۰/۹۸	۶/۷۸	۰/۶۳۵	وقتی با افراد صحبت می‌کنم، تنوع زیادی در صدایم دارم.	۱۹
				ارزش ویژه	۲/۵۲۶

عامل ۳: استفاده از حرکات بدن						
P	انحراف استاندارد	مقدار t	بار عاملی	محتوای پرسش	شماره پرسش	
۰/۰۰۱	۲/۲۵	۱۰/۳۶	۰/۷۴۱	استفاده از حرکات دست‌ها و بازوها حین صحبت با افراد	۱	
۰/۰۰۱	۱/۱۱	۱۰/۰۲	۰/۷۷۱	هنگام صحبت با افراد از حرکات بدنی (سر و دست) استفاده می‌کنم.	۱۳	
۰/۰۰۱	۱/۴۶	۹/۹۴	۰/۷۱۲	در حین صحبت با افراد از تکان دادن سر و دست، اجتناب می‌کنم.	۲۰	
۰/۰۰۱	۱/۷۸	۵/۸۷	۰/۴۹۸	اجتناب از دست زدن به افراد هنگام صحبت با آنان	۲۶	
ارزش ویژه ۲/۰۲۵						
عامل ۴: رعایت فاصله با افراد						
P	انحراف استاندارد	مقدار t	بار عاملی	محتوای پرسش	شماره پرسش	
۰/۰۰۱	۲/۵۵	۴/۹۹	۰/۴۵۲	در حین صحبت با افراد نزدیک آن‌ها می‌نشینم و یا می‌ایستم.	۱۰	
۰/۰۰۱	۱/۸۸	۷/۴۳	۰/۶۹۳	وقتی با افراد صحبت می‌کنم، به سمت آن‌ها متمایل می‌شوم.	۲۱	
۰/۰۰۱	۱/۰۴	۷/۷۱	۰/۶۶۱	وقتی با افراد صحبت می‌کنم، سعی می‌کنم نزدیک آن‌ها بیاشم	۲۳	
۰/۰۰۱	۱/۷۹	۵/۱۴	۰/۰۷۹	وقتی با افراد صحبت می‌کنم، از آن‌ها دور می‌شوم.	۲۴	
ارزش ویژه ۱/۶۰۳						
عامل ۵: تماس چشمی و لبخند زدن						
P	انحراف استاندارد	مقدار t	بار عاملی	محتوای پرسش	شماره پرسش	
۰/۰۰۱	۱/۶۸	۸/۷۸	۰/۷۰۴	در حین صحبت با افراد، از تماس چشمی اجتناب می‌کنم.	۸	
۰/۰۰۱	۱/۷۲	۶/۶۹	۰/۵۲۸	حین صحبت با افراد، به سمت آن‌ها می‌روم تا به آن‌ها نزدیکتر شوم.	۱۶	
۰/۰۰۱	۲/۳۲	۵/۵۸	۰/۴۹۹	وقتی با افراد صحبت می‌کنم، مستقیم به آن‌ها نگاه می‌کنم.	۱۷	
۰/۰۰۱	۱/۹۹	۸/۲۸	۰/۶۷۴	وقتی با افراد صحبت می‌کنم، چشم در چشم آن‌ها باقی می‌ماند.	۲۲	
۰/۰۰۱	۰/۸۸	۵/۶۱	۰/۴۲۶	وقتی با افراد صحبت می‌کنم، لبخند می‌زنم.	۲۵	
ارزش ویژه ۱/۱۳۴						

همان‌گونه که مشاهده می‌شود ضریب آلفای کرونباخ برای صمیمیت معلم (غیرکلامی) در کل مقیاس برابر ۰/۷۹۲ است. ضرایب آلفا برای صمیمیت معلم (غیرکلامی) در همه عوامل بالا بوده است که نشان‌دهنده همسانی درونی مناسب پرسش‌های مقیاس در کل مقیاس و در هر یک از مقیاس‌های فرعی آن است.

در ادامه و در جدول ۶، ضرایب اعتبار (همسانی درونی) مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی) برای هر یک از مؤلفه‌های تن صدا و وضعیت بدنی راحت، استفاده از حرکات بدن، تنوع صدا و نشاط و انرژی، رعایت فاصله با افراد و تماس چشمی و لبخند زدن ارائه شده است.

جدول ۶. ضرایب اعتبار (همسانی درونی) مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی)

عامل	نام عامل	تعداد پرسش	ضریب اعتبار
۱	تن صدا و وضعیت بدنی راحت	۷	۰/۷۷۶
۲	استفاده از حرکات بدن	۴	۰/۷۸۳
۳	تنوع صدا و نشاط و انرژی	۴	۰/۷۷۷
۴	رعايت فاصله با افراد	۴	۰/۷۷۵
۵	تماس چشمی و لبخند زدن	۵	۰/۷۷۷
	کل مقیاس	۲۴	۰/۷۷۸

طبق نتایج جدول ۶، ضریب اعتبار تمام مؤلفه‌های مقیاس صمیمیت غیرکلامی معلم حاکی از این است که این مؤلفه‌ها از اعتبار مناسبی برخوردار است. همان‌طور که در ستون سوم جدول فوق مشخص است، هر یک از مؤلفه‌های تن صدا و وضعیت بدنی راحت با ضریب ۰/۷۷، مؤلفه استفاده از حرکات بدن با ضریب ۰/۷۸، مؤلفه تنوع صدا و نشاط و انرژی با ضریب ۰/۷۷، مؤلفه رعايت فاصله با افراد با ضریب ۰/۷۷ و مؤلفه تماس چشمی و لبخند زدن با ضریب ۰/۷۷ از اعتبار یا همسانی درونی مطلوبی برخوردار است.

این پژوهش به بررسی متغیرهای نشانگری پرداخت که مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی) را تشکیل می‌دهند. این مقیاس برای سنجش صمیمیت غیرکلامی معلمان در کلاس درس تهیه شده است. مدل فرض شده به وسیله نرم‌افزار AMOS نسخه ۲۴ با تحلیل عاملی درست نمایی بیشینه مورد سنجش قرار گرفت. این مدل با اندازه ۳ اندازه برآش ارزیابی شد. الف) شاخص نیکویی برآش GFI ب) شاخص برآش تطبیقی CFI ج) جذر میانگین مجددرات خطای تقریب RMSEA نتایج هر ۳ شاخص، برآش مدل پیشنهادشده را تأیید کرد. $P=0/002$ بود که نشان می‌دهد میان مدل پیشنهادی و داده‌های مشاهده شده تناسب قابل قبول وجود دارد. CFI و GFI به ترتیب $0/901$ و $0/925$ است که نشان‌دهنده برآش مطلوب مدل است و RMSEA برابر $0/046$ بود که برآش مطلوب را نشان می‌دهد. در پژوهش حاضر، علاوه بر شاخص‌های GFI و CFI و RMSEA که برآش مدل را تأیید کردند، برای ارزیابی بیشتر مدل و بررسی دقیق‌تر تناسب آن با داده‌های مشاهده شده، شاخص‌های اضافی مانند شاخص خی دو و نسبت خی دو به درجه آزادی (χ^2/df) نیز محاسبه شدند. شاخص خی دو معیاری است برای بررسی تفاوت بین داده‌های مشاهده شده و مدل پیشنهادی، که هر چه مقدار آن کمتر باشد، نشان‌دهنده برآش بهتر مدل است. در این

پژوهش، مقدار χ^2 به طور قابل قبولی (۱/۸۸) به دست آمد. نسبت df/χ^2 نیز برای ارزیابی سطح برازش مدل استفاده شده است. طبق معیارهای رایج، اگر مقدار این شاخص کمتر از ۳ باشد، مدل دارای برازش خوبی است. در این تحقیق، مقدار df/χ^2 برابر با ۲/۵۶ بود که نشان‌دهنده برازش خوب مدل است و مدل به طور مؤثری داده‌های واقعی را توضیح می‌دهد. این نتایج به طور کلی تأیید می‌کند که مدل پیشنهادی با داده‌های مشاهده شده تطابق مناسبی دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

ارتباطات بین فردی در کلاس درس مانند هر محیط دیگری، به دودسته ارتباط کلامی و غیرکلامی تقسیم می‌شوند (Sozen, 2023). رفتارهای صمیمانه غیرکلامی در کلاس درس به عنوان رفتارهای ارتباطی که باعث کاهش فاصله جسمی و/یا روان‌شناختی بین معلمان و دانشآموزان می‌شود، توصیف می‌شود. این رفتارهای ارتباطی شامل استفاده از حرکات جسمی، برقراری تماس چشمی، داشتن موقعیت بدن آرام، هدایت موقعیت بدن به سمت دانشآموزان و لبخند زدن است (Liu, 2021). علی‌رغم این اهمیت و ضرورت تبیین شده، تاکنون در ایران مقیاسی جهت سنجش این صمیمیت از نوع غیرکلامی معلم اعتباریابی نشده است. لذا پژوهش حاضر باهدف اعتباریابی مقیاس صمیمیت غیرکلامی معلم (Richmond et al., 2003) در کلاس درس انجام گرفت. در ادامه یافته‌های پژوهش مورد بهتفصیل موردبحث و بررسی قرار می‌گیرند.

اولین یافته پژوهش مبین آن است که در مدل اولیه تحقیق، هفت عامل شناسایی شده بودند، اما پس از انجام تحلیل عاملی و چرخش متغیرها، این تعداد به پنج عامل کاهش یافت. این تغییر بهویژه در زمینه‌های مانند «آگاهی و شناخت» و «درک عاطفی» که از دیگر عوامل تمایز بیشتری داشتند، بهوضوح نمایان شد. این کاهش تعداد عوامل ممکن است نشان‌دهنده همپوشانی برخی ابعاد و نزدیکی مفهومی آن‌ها باشد که در صورت نگهداری عوامل اضافی، ساختار مقیاس پیچیده‌تر از آنچه نیاز است، می‌شد. در این پژوهش، عوامل مختلف از نظر همسانی درونی ارزیابی شدند. برای مثال، عامل «آگاهی و شناخت» بالاترین ضریب آلفای کرونباخ را داشت که نشان‌دهنده همبستگی قوی بین سؤالات و پایابی بالای این عامل است. این امر تأکید می‌کند که ابعاد مربوط به شناخت و آگاهی از مفاهیم موردنظر در این مقیاس بهتر از سایر ابعاد قابل اندازه‌گیری و معتبر هستند. در مقابل، عواملی همچون «واکنش‌های

رفتاری» با ضریب آلفای کمتری همراه بودند که می‌تواند به عدم ثبات یا حساسیت این بعد در پاسخ‌دهی شرکت کنندگان اشاره داشته باشد. بر اساس نتایج این تحقیق، ساختار نهایی مقیاس بعد از اصلاحات بهینه، توانست در مقایسه با مدل اولیه نتایج دقیق‌تری را در سنجش ابعاد مختلف روان‌شناختی به دست آورد. به‌ویژه بار عاملی بالا برای برخی سؤالات، حاکی از این است که این مقیاس به‌طور دقیق‌تری قادر به شیوه‌سازی ویژگی‌های روان‌شناختی است. بر اساس تحلیل‌های به‌دست آمده، پرسش‌هایی با بار عاملی بالاتر از ۰,۷۰ که تأثیر بیشتری بر نتیجه کلی مقیاس داشتند، باید به‌طور ویژه در طراحی و اصلاح مقیاس‌های آینده مورد توجه قرار گیرند.

همچنین نتایج به‌دست آمده پژوهش نشان داد که مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی) دارای روایی محتوا است. همچنین نتایج بررسی اعتبار مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی) نشان داد که مقیاس از اعتبار همسانی درونی مناسبی برخوردار است. این یافته پژوهش با نتایج تحقیق Gonyeli (2023) به این منظور که این مقیاس دارای اعتبار بوده و از روایی و پایایی مناسبی برخوردار است، همسویی دارد. این یافته پژوهش مبین آن است که در بررسی ساختار عاملی مشاهده شد که مقیاس از ۵ عامل تشکیل شده است که جمعاً ۴۸/۷۹ درصد از واریانس کل را تبیین می‌کند. در مجموع مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی) از ۲۶ سؤال تشکیل شده است که پاسخ‌های به شیوه لیکرت و به صورت ۵ گزینه‌ای از «هرگز» تا «همیشه» تهیه شده است. برای گزینه «هرگز» نمره یک، برای گزینه «به‌ندرت» نمره دو، برای گزینه «گاهی» نمره سه، برای گزینه «اغلب» نمره چهار و برای گزینه «همیشه» نمره ۵ در نظر گرفته شد. برخی از سؤالات به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. دامنه نمرات از ۱ تا ۱۳۰ متغیر است و نمرات بالاتر حاکی از صمیمیت معلم (غیرکلامی) بیشتر در کلاس درس است؛ بنابراین مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی) با گذراندن مراحل روان‌سنجی و دارا بودن اعتبار و روایی قادر به سنجش صمیمیت معلم (غیرکلامی) در کلاس درس است.

در تبیین ساختار و محتوى این ابزار باید بیان داشت که تن صدا و وضعیت بدنی راحت، استفاده از حرکات بدن، تنوع صدا و نشاط و انرژی، رعایت فاصله با افراد و تماس چشمی و لبخند زدن، مؤلفه‌های این مقیاس بودند. تن صدا و تغییرات فرکانس صدای معلمان حین تدریس که مدام بر اثر هشدار برای رعایت نظم کلاس، تأکید برای نکته درسی خاص و خطاب قرار دادن و غیره تغییر می‌کند به عنوان عاملی مهم جهت برقرار ارتباط با دانش‌آموزان

به شمار می‌رود (دهقان، ۱۳۹۹). وضعیت بدنی راحت و به دوراز تشریفات اضافی یعنی ثابت نبودن وضعیت بدنی معلم (راه رفتن یکسان جلوی کلاس و نشستن یکنواخت پشت میز) نیز یک نشانه از رفتار صمیمانه غیرکلامی معلم محسوب می‌شود. استفاده از حرکات بدن مانند حرکت دست‌ها و تغییرات حالت چهره، توع صدا، نشاط و انرژی نیز که به عقیده بسیاری به عنوان مهارت‌های معلم و مدرس حرفه‌ای به شمار می‌رond (باقریان‌فر و همکاران، ۱۴۰۰)، در همین راستا Sozer (2019) معتقد است زبان بدن معلم و داشتن نشاط و انرژی بالای او ارتباط صمیمی غیرکلامی او و دانش آموزان را بهبود بخشد و سبب افزایش احساس ادراک و یادگیری دانش آموزان می‌شود.

همچنین این یافته پژوهش میین آن است که وقتی معلم در مقابل دانش آموزان قرار می‌گیرد و نسبت به موضوعات موردبخت و صحبت‌های مطرح شده فاصله خود را با دانش آموزان تغییر می‌دهد (کم‌وزیاد می‌کند)، احساس صمیمیت و اهمیت داشتن را به دانش آموز خود منتقل کرده است. بر همین اساس Hess and Smythe (2001) ضمن تأکید بر اینکه رعایت فاصله با افراد یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های صمیمیت غیرکلامی معلم است نشان دادند این عامل سبب محبوبیت بیشتر معلم شده و از این طریق سبب می‌شود تا یادگیری شناختی دانش آموزان نیز رشد یابد. نهایتاً تماس چشمی و لبخند زدن نیز یکی دیگر از مؤلفه‌های مقیاس صمیمیت غیرکلامی معلم بر شمرده شد. لبخند و شوخی می‌تواند وسیله‌ای برای بهینه‌سازی امر آموزش و پرورش باشد. لبخند معلم و شوخی‌های وی سبب می‌شود تا مدرسه برای دانش آموز کوتاه‌تر و بهتر به نظر برسد و یکنواختی و رسمی بودن مدرسه نیز که مانع راه صمیمیت سازنده میان معلم و دانش آموز است از میان برداشته شود (سدات و بدري گرگري، ۱۳۹۷).

در خاتمه به عنوان نتیجه‌گیری باید گفت که در مجموع، مقیاس صمیمیت معلم (غیرکلامی) در کلاس درس، توانایی مناسبی جهت سنجش میزان صمیمیت غیرکلامی معلم دارد؛ بنابراین از این مقیاس می‌توان به صورت فردی و گروهی در پژوهش‌های گستردگی استفاده کرد.

پژوهش حاضر، ضمن موفقیت در ارائه نتایج معتبر و قابل استفاده، با محدودیت‌هایی رویه‌رو بود که ممکن است بر تعمیم نتایج و کاربرد آن‌ها در شرایط مختلف تأثیر بگذارد. یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش، عدمی بودن مقیاس مورد استفاده برای

ارزیابی صمیمیت غیرکلامی معلمان بود. این ابزار، اگرچه اعتبار آن تأیید شد، اما به دلیل نبود تمایزات خاص در آن برای گروه‌های سنی مختلف، ممکن است نتایج دقیق‌تری را در سطوح مختلف تحصیلی فراهم نکند. با توجه به اینکه سن دانش‌آموzan از ۷ تا ۱۸ سال متغیر است، پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی، مقیاس‌های ویژه‌ای برای ارزیابی صمیمیت غیرکلامی در دوره‌های مختلف تحصیلی (مقاطع ابتدایی، متوسطه اول و دوم) طراحی و اعتبارسنجی شوند. محدودیت دیگر این پژوهش، محدود بودن جامعه نمونه به معلمان مقاطع مختلف تحصیلی در قطب شهید برونسی آموزش‌وپرورش خراسان رضوی بود. این محدودیت ممکن است بر قابلیت تعیین یافته‌های پژوهش به سایر مناطق و اقلیم‌های مختلف تأثیرگذار باشد. لذا پیشنهاد می‌شود که در مطالعات آینده، نمونه‌گیری از معلمان سایر مناطق کشور صورت گیرد تا امکان تعیین نتایج پژوهش به جمعیت‌های گسترده‌تر و متنوع‌تر فراهم شود. همچنین یکی دیگر از محدودیت‌های پژوهش حاضر، انتخاب روش تحقیق مقطعی بوده است که به دلیل محدودیت زمانی، تنها به جمع‌آوری داده‌ها در یک نقطه خاص زمانی پرداخته است. این روش به طور طبیعی نمی‌تواند تحولات زمانی یا پویایی‌های پیچیده روابط میان متغیرها را مورد بررسی قرار دهد. از آنجایی که صمیمیت غیرکلامی معلمان ممکن است تحت تأثیر عوامل مختلفی مانند تغییرات در محیط‌های آموزشی، تعاملات اجتماعی یا تکامل شخصیتی قرار گیرد، استفاده از طراحی‌های طولی می‌تواند به شفاف‌تر شدن در ک م از این پدیده کمک کند. به لحاظ کاربردی نیز پیشنهاد می‌شود که دوره‌های آموزشی ویژه‌ای برای معلمان جهت تقویت مهارت‌های صمیمیت غیرکلامی در کلاس‌های درس طراحی و برگزار شود تا ارتباطات مؤثرتر و انگیزه بیشتری در دانش‌آموzan ایجاد گردد. همچنین، برای ارزیابی دقیق‌تر صمیمیت غیرکلامی معلمان، پیشنهاد می‌شود مقیاس‌های تخصصی و متناسب با گروه‌های سنی مختلف دانش‌آموzan (ابتدایی، متوسطه اول و دوم) تدوین و اعتبارسنجی شده و در ارزیابی‌های مستمر استفاده گردد تا معلمان بتوانند نقاط قوت و ضعف خود را شناسایی کرده و بهبود یابند. این اقدامات می‌توانند به طور مستقیم بر کیفیت آموزش و تعاملات معلم-دانش‌آموز تأثیرگذار باشند.

تعارض منافع

نویسنده‌گان مقاله اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تعارض منافعی ندارند.

سپاسگزاری

بدین وسیله از تمامی افراد به‌ویژه معلمانی که در انجام پژوهش حاضر نویسنده‌گان را یاری نمودند، تقدیر و تشکر می‌شود.

منابع

- باقریان فر، مصطفی، ناصرصفهانی، احمدرضاء، جوادی پور، محمد، و عزیزی محمودآباد، مهران. (۱۴۰۰). گفتمان‌های رایج در زبان بدن مدرسان دانشگاه فرهنگیان. *نوآوری‌های آموزشی*, ۲(۲)، ۹۵-۱۱۸. <https://doi.org/10.22034/jei.2021.236444.1530>
- درخشان، نوشین، سیف، علی‌اکبر، کیامنش، علیرضا، و احمدی، حسن. (۱۳۹۷). بررسی اثربخشی رفتار صمیمیت و نزدیک شدن کلامی و غیرکلامی مدرسان بر انگیزش حالتی تحصیلی فرآگیران. *پژوهش در نظام‌های آموزشی*, ۱۲(ویژه‌نامه)، ۴۵-۶۷.
- دهقان، علی. (۱۳۹۹). بررسی و تجزیه و تحلیل آکوستیکی صدای معلمان دوره‌ی ابتدایی. *مجله علمی پژوهشی جنایی‌شاپور*, ۱۹(۶)، ۵۶۵-۵۷۵. https://www.jiera.ir/article_64986.html
- سادات، سما، و بدرا گرگری، رحیم. (۱۳۹۷). آموزش شوخ طبعی به معلم و تأثیر آن بر فرسودگی تحصیلی در دانش‌آموزان. *پژوهشنامه روان‌شناسی مشتبه*, ۴(۴)، ۱۳-۲۴.
- سیف نراقی، مریم، و نادری، عزت‌اله. (۱۴۰۲). *سنجهش و اندازه‌گیری در روان‌شناسی و علوم تربیتی*. تهران: ارسباران.
- لاری، نرجس، حجازی، الهه، اژه‌ای، جواد، و جوکار، بهرام. (۱۳۹۸). ادراک معلمان از عوامل مؤثر بر ارتباط معلم - دانش‌آموز: تحلیل پدیدارشناسی. *نوآوری‌های آموزشی*, ۱۸(۲)، ۵۳-۸۰. <https://doi.org/10.22034/jei.2019.92883>

References

- Alsulami, A. M. (2021). Towards Building Group Cohesion and Learning Outcomes based on Nonverbal Immediacy Behavior. *International Transaction Journal of Engineering, Management, & Applied Sciences & Technologies*, 12(7), 1-12.
- Amirian, Z., Rezazadeh, M., & Rahimi-Dashti, M. (2021). Teachers' immediacy, self-disclosure, and technology policy as predictors of willingness to communicate: A structural equation modeling analysis. In *New perspectives on willingness to communicate in a second language* (pp. 219-234). Cham: Springer International Publishing.

- Bāgheriyān Far, M., Nasr Esfahāni, A., Javādipour, H. and Azizi, M. (2021). Common discourses in Farhangjān University instructors' body language. *Journal of Educational Innovations*, 20(2), 95-118. [In Persian]
- Cai, M. (2021). The predictability of Chinese English as a foreign language students' willingness to communicate through teachers' immediacy and teacher-student rapport. *Frontiers in Psychology*, 12, 769424.
- Dehqan, A. (2021). Objective voice analysis in elementary school teachers. *Jundishapur Scientific Medical Journal*, 19(6), 565-575. [In Persian]
- Delos Reyes, R. D. G., & Torio, V. A. G. (2021). The relationship of expert teacher-learner rapport and learner autonomy in the CVIF-dynamic learning program. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 30(5), 471-481.
- Derakhshan, N., Seif, A. A., Kiamanesh, A. R. and Ahadi, H. (2018). Investigating the effectiveness of teachers' verbal and nonverbal intimacy and approach behavior on learners' state academic motivation. *Journal of Research in Educational Systems*, 12(Special Issue), 45-67. [In Persian]
- Derakhshan, A. (2021). The Predictability of Turkman Students' Academic Engagement through Persian Language Teachers' Nonverbal Immediacy and Credibility. *Journal of Teaching Persian to Speakers of Other Languages*, 10(1), 3-24.
- Derakhshan, A., Eslami, Z. R., Curle, S., & Zhaleh, K. (2022). Exploring the predictive role of teacher immediacy and stroke behaviors in English as a foreign language university students' academic burnout. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 12(1), 87-115.
- Derakhshan, A., Zhang, L. J., & Zhaleh, K. (2023). The effects of instructor clarity and non-verbal immediacy on Chinese and Iranian EFL students' affective learning: The mediating role of instructor understanding. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 13(1), 71-100.
- Estepp, C. M., & Roberts, T. G. (2015). Teacher immediacy and professor/student rapport as predictors of motivation and engagement. *Nacta Journal*, 59(2), 155-163.
- Foutz, B., Violanti, M., Kelly, S., & Prentiss, S. M. (2021). Teacher immediacy behaviors and students' public speaking anxiety: More and less helpful than anticipated. *Basic Communication Course Annual*, 33(1), 13-44.
- Frymier, A. B., Goldman, Z. W., & Claus, C. J. (2019). Why nonverbal immediacy matters: A motivation explanation. *Communication Quarterly*, 67(5), 526-539.
- Gholamrezaee, S., & Ghanizadeh, A. (2018). EFL teachers' verbal and nonverbal immediacy: A study of its impact on students' emotional states, cognitive learning, and burnout. *Psychological Studies*, 63(4), 398-409.
- Gonyeli, S. I. (2023). The Turkish Adaptation of Nonverbal Immediacy Scale-Self Report. *Cyprus Turkish Journal of Psychiatry & Psychology (CTJPP)*, 5(1), 34-43.
- Gorham, J. (1988). The relationship between verbal teacher immediacy behaviors and student learning. *Communication Education*, 37(1), 40-53.
- Guo, H., Gao, W., & Shen, Y. (2022). L2 Enjoyment of English as a Foreign Language Students: Does Teacher Verbal and Non-verbal Immediacy Matter?. *Frontiers in Psychology*, 13, 1-8.
- Hagenauer, G., Muehlbacher, F., & Ivanova, M. (2023). "It's where learning and teaching begins—is this relationship"—insights on the teacher-student relationship at university from the teachers' perspective. *Higher Education*, 85(4), 819-835.

- Han, J. Y., Lim, Y. S., & Chon, H. J. (2021). A Study on the Effect of Nonverbal Communication on Education Satisfaction and Learning Attitudes by Beauty Treatment Teacher. *Korean Soc. Beauty Art*, 22, 35-51.
- Hess, J. A., Smythe, M. J. (2001). Is teacher immediacy actually related to student cognitive learning?. *Communication Studies*, 52(3), 197-219.
- Hsu, L. (2010). The impact of perceived teachers' non-verbal immediacy on students' motivation for learning English. *Asian EFL J.* 12, 188-204.
- Hommadova Lu, A., & Guerrero, L. K. (2023). Effects of Nonverbal Immediacy and Similarity on Perceptions of Likability and Friendship Potential: First Impressions of US and Middle Eastern Students on Zoom. *Journal of Nonverbal Behavior*, 47, 321-344.
- Iaconelli, R., & Anderman, E. M. (2021). Classroom goal structures and communication style: The role of teacher immediacy and relevance-making in students' perceptions of the classroom. *Social Psychology of Education*, 24, 37-58.
- Iskandar, A. (2020). *Relations between personality types and self-perceived Nonverbal immediacy of Finnish early Childhood Education teachers* (Master's thesis).
- Kianinezhad, N. (2023). A Theoretical Exploration of Teacher Credibility and Immediacy as Influential Factors in Learning and Teaching. *Journal of Translation and Language Studies*, 4(3), 47-56.
- Lāri, N., Hejāzi, E., Ejei, J. and Jowkar, B. (2019). Teachers' perception of the factors influential on teacher-student relationship: A phenomenological analysis. *Journal of Educational Innovations*, 18(2), 53-80. [In Persian]
- Liu, W. (2021). Does teacher immediacy affect students? A systematic review of the association between teacher verbal and non-verbal immediacy and student motivation. *Frontiers in Psychology*, 12, 713978.
- Madigan, D. J., & Kim, L. E. (2021). Does teacher burnout affect students? A systematic review of its association with academic achievement and student-reported outcomes. *Int. J. Educ. Res.* 105, 101714.
- Marcia, D., Dixson, M. D., Greenwell, M. R., Rogers-Stacy, C., Weister, T., and Lauer, S. (2016). Nonverbal immediacy behaviors and online student engagement: bringing past instructional research into the present virtual classroom. *Commun. Educ.* 66, 37-53.
- Marx, A. A., Simonsen, J. C., and Kitchel, T. (2016). Undergraduate student course engagement and the influence of student, contextual, and teacher variables. *J. Agricultural Educ.* 57, 212-228.
- Mehrabian, A. (1966). Immediacy: An indicator of attitudes in linguistic communication. *Journal of Personality*, 34(1), 26-34.
- Mehrabian, A. (1969). Significance of posture and position in the communication of attitude and status relationships. *Psychol. Bull.* 71, 359-372.
- Özdaş, F. (2022). Teachers' Immediacy Behaviors and Academic Achievement: A Relational Analysis. *SAGE Open*, 12(2), 1-10.
- Richmond, V. P., & McCroskey, J. C. (2000). *Nonverbal Behavior in Human Relations*. 4th edition Needham Heights, MA: Allyn & Bacon
- Richmond, V. P., McCroskey, J. C., & Johnson, A. D. (2003). Development of the nonverbal immediacy scale (NIS): Measures of self-and other-perceived nonverbal immediacy. *Communication Quarterly*, 51(4), 504-517.
- Robinson, R. Y., & Richmond, V. P. (1995). Validity of the verbal immediacy scale. *Communication Research Reports*, 12, 80-84.

- Sadat, S., & Badri Gargari, R. (2019). The effect of Humor Training to Teacher on Academic Burnout in Students. *Positive Psychology Research*, 4(4), 13-24. [In Persian]
- Seif Naraghi, M., & Naderi, E. (2023). *Assessment and Measurement in Psychology and Educational Sciences*. Tehran: Arasbaran. [In Persian]
- Shakir, M. (2020). Effective Evaluation of Teachers' Non-verbal Behaviors in Classrooms. *Research Journal of Social Sciences and Economics Review*, 1(3), 294-304.
- Shakir, M. (2021). Relationship between teachers' non-verbal immediacy behaviors and students' motivation: An evidence from Pakistani ESL classrooms. *The Journal of Humanities & Social Sciences*, 29(1), 43-58.
- Sozen, İ. N. A. K. (2023). Turkish Adaptation of Nonverbal Immediacy Scale-Self Report. *Kıbrıs Türk Psikiyatri ve Psikoloji Dergisi*, 5(1), 34-43.
- Sozer, M. (2019). Effective teacher immediacy behaviors based on students' perceptions. *Universal Journal of Educational Research*, 7(2), 378-393.
- Teo, T., Khazaie, S., & Derakhshan, A. (2022). Exploring teacher immediacy-(non) dependency in the tutored augmented reality game-assisted flipped classrooms of English for medical purposes comprehension among the Asian students. *Computers & Education*, 179, 104406.
- Zheng, J. (2021). A functional review of research on clarity, immediacy, and credibility of teachers and their impacts on motivation and engagement of students. *Frontiers in Psychology*, 12, 1-10.